

TrekKersbode

Tijdschrift van de Belgische Touwtrek Bond

1 september

Voor velen van onze jeugd betekend dit terug naar de schoolbanken. Maar ook terugkijken op alweer een fantastisch GENSB tornooi in Duitsland. 2 van de 7 Belgische teams aanwezig op het GENSB (Fam. Janssens vaardigde 2 teams af) gingen door naar de 8ste finales, het betroffen De Boerekes uit Pulderbos en Mertensmannen uit Hoogstraten. Uiteindelijk werden Mertensmannen 4de in deze competitie. Proficiat!

Deze week gaat ook het Wereld Kampioenschap in Zweden door. Wanneer jullie dit lezen zit ik waarschijnlijk al op het vliegtuig richting het hoge noorden. De teams die deze week afreizen raad ik aan om nog eens goed de weegprocedure en het programma door te nemen hetwelk ik een aantal weken geleden op de website liet publiceren. Ik verblijf in Stenungsbaden en als jullie nog vragen hebben weten jullie me vast wel te vinden J. Woensdagnamiddag zal ik waarschijnlijk in de buurt van het secretariaat kamperen.

Verder wens ik jullie nog een goede reis toe. Nog in het laatste weekend van september gaat het Belgisch kampioenschap in Zoersel door. Met andere woorden, september wordt de maand om titels te veroveren.

Aan alle teams die deelnemen aan het WK en/of het BK, veel succes en dat het sterkste team mag winnen!

Christel,

TrekKersbode -online

Onderdeel van <http://www.touwtrekken.be>

e-mail : trekkersbode@touwtrekken.be

Editie september 2008

GENSB 2008	Blz 2-3
Kort nieuws	Blz 4

Mertensmannen Jeugd veroverd 4de stek op GENSB

In het voorlaatste weekend van augustus werd voor de 11de keer het GENSB georganiseerd. Het was reeds voor de 3de maal de beurt aan Duitsland om dit jeugdtouwtrektornooi in te richten. Met 2 volle bussen Belgische jonge mannen en begeleiders, om alles een beetje in toom te houden, trokken we naar Reilingen. Een dorp enkele kilometers onder Stuttgart. Samen met Boerekes, Powerrangers, Galliërs, Berketrekkers en Jagersrust (Ned) gingen we op pad. (Raf Mertens)

Na een dagje reizen, arriveerden we in de vooravond op het wedstrijdterrein, vlakbij de accommodaties voor slaap- en eetgelegenheden. Heel het gebeuren speelde zich af op één groot sportcomplex. Slapen en eten deden we in de turnzalen, de wedstrijd op 100 m van de deur. Meer heb je voor een GENSB-tornooi eigenlijk niet nodig. Enig nadeeltje, als je met tientallen teams de slaapzaal deelt, is slapen er niet echt bij. Voor de rest geen klagen. Na een lekker avondmaal en een toerke joggen, om de benen los te gooien na een dagje zitten, stopten we onze jonge mannen op tijd in de slaapzak. De begeleiding ging dan de strategie al bespreken in het aanpalende wedstrijdtentje.

Zaterdagmorgen werden alle teams gewogen. De Mertensmannen wogen 551 kg

droog op den bascuul. Het maximaal gewicht bedraagt 560 kg met 7 tot 10 personen. De 9 kg die ze over hadden zou hen in de wedstrijd nog voordeel op

leveren. Na de ceremonie barstte het wedstrijdgeweld los. Honderden jonge "zeeltrekkers" vochten voor de overwinning. Maar helaas is er bij elke

trekbeurt een winnaar en een verliezer. Mertensmannen hadden een mooie voorronde, enkele zware beulpartijen, om dan af te wisselen met pittige lanceringen. Het blauwe treintje (niet Quickstep) maar Mertensmannen trokken zich naar een gedeelde overwinning. Maar dan telt het gewicht van het team, wij waren lichter dan

Hier kregen we het Nederlandse Berkelland tegen. Een mixteam van 3 Nederlandse topteams, (Bizons, Eibergen, Heure). Na

wijze raad van de begeleiding : voortdoen gelijk ge bezig waart, blijven ademen, en vechten tot de dood, bleek de juiste strategie. Ook deze wedstrijd haalden we de 3 punten naar onze kant.

Hoe verder je geraakt, hoe zwaarder de wedstrijden en hoe zwaarder de vermoeidheid begint te spelen. Om in de finale te geraken moesten we het Zwitsere Appenzell uit de wedstrijd trekken. Armen en benen stonden op ontploffen, maar de zware trainingsarbeid maakte dat ze wel in staat waren om ook hier door te bijten, tot de Zwitsers eerder onderuit gingen dan wij. Mertensmannen Jeugd trekt zich binnen in de top 4. Nog nooit hadden we dat voor mekaar gekregen, maar de aanhouder wint...

Voor de strijd om de finale plaatsen stonden we oog in oog met het Duitse Eschbachtal. Nog altijd dezelfde tactiek en techniek hanterend, vlogen we met alles wat we nog hadden in

het touw. Helaas moesten we hier onze meerdere erkennen in het Duitse 8-tal. De strijd zou dus voortgaan voor de 3e of 4e plaats.

Nadat de begeleiding alles wat vast of verkrampt zat had losgemasseerd (veel werk), sloegen we onze hakken in de grond tegen het Zwitserse Mosnang. Een team met veel meer ervaring en kracht, maar wel fricasee gedraaid door hun wedstrijd voor de plaatsen tegen Sins. Ook Zwitsers. De

laatste trek, alle krachten die ons nog restten werden op het touw overgebracht. En het bleek te werken, Monsnang moest het afgeven tegen onze beiren. De tweede trek werd het een gelijke trekbeurt. Dus moest een 3de trek de beslissing geven. Na een goeie toschraapten we alles bij mekaar, maar het bleek niet te volstaan tegen deze Zwitserse kerels. We moesten, en wij zijn, heeeeeeeeeeeeeeeel tevreden met onze 4de plaats.

We hebben er achteraf een goeie op gaan drinken, en nee, het waren geen 25cl of 33cl. Duitsland houdt van andere maten. Wij passen ons aan.

Hierbij nog een dikke proficiat aan ons Mertensmannen Jeugd van 2008. Tom Vermeiren, Ben Leenaerts; Remco Lenaerts, Bart Vanthillo, Dennis Van De Velde, Dries Aerts, Kris de Backer, Jonas Bevers, Ron Schalck. En hun trainers Corné Buiks en Johan Van der Veken.

Fam Janssens 3de op internationaal toernooi Velkonis

Een reisje naar Letland dat slagen we niet af. Na de verhalen van 5 jaar geleden wilden ook de Heidevinken Latvia wel eens verkennen. En ja het is bevallen. (artikel www.famjanssens.be)

Donderdag 's nachts vertrekken om zaterdag 's morgens aan te komen en naar de weegschaal hollen om onmiddellijk op te warmen en te starten met trekken lijkt niet ideaal. Toch stonden we zeer fit en goed gevuld aan de weegschaal. Met een voortreffelijk avondmaal aan boord, een goede nachtrust en een stevig ontbijt stond er in -720 kg klasse bijna 700 kg op de teller. Met 4 Heidevinken en 4 Janssens boys gingen we om niet laatst te eindigen. In de 680 kg klasse werd gekozen voor het volledige Janssens team met 660 kg. Eigenlijk een 640 kg team met een gevulde maag. Het startte met de 720 kg klasse op de vettige natte ondergrond. Het regende een beetje in Letland maar dit lieten we niet aan ons hart komen. We hadden het alleszins niet gemakkelijk tegen de ploegen uit Oekraïne, Litouwen, Letland en Duitsland. Ze stonden niet allemaal mooi te trekken maar met ons gewichtsnadeel en hun bruto geweld wisten ze ons stevig te ontregelen en ons telkens over de meet te krijgen. Maar die nul moest gewoon van het bord. Met dit doel voor ogen bleven we de moed erin houden. Stilletjes aan voelde we ons iets meer vertrouwd op de natte ondergrond. Ook gooiden we de ploeg wat dooreen zodat er wat meer stevigheid kwam. Tegen het einde aan werden de zware teams stilletjes aan moe en konden we onze drie punten bemachtigen tegen het Letse Riga. Nog 2 keer waren we stevig opweg om het af te maken, maar telkens mislukte dit door de vermoeidheid die de bovenhand haalde. Fier op de 3

punten met een vette knipoog naar de oppervink.

Onmiddellijk na de -720 kg klasse werd er begonnen in de heren -680 kg klasse. Direct beginnen tegen de nr 2 van de 720 klasse was niet de gemakkelijkste route. Velkonis I was gewoon te sterk. Naar verluid ook het nationaal 680 team van Letland dat de World Games selectie moet afdwingen. Geen paniek gewoon gecontroleerd blijven sleuren was de opdracht. Dat controleren lukte aardig. Af en toe gaf de tegenstand wel eens een rake klap maar steeds werd goed hersteld en goed afgemaakt. Het andere internationale team dat de 720 kg klasse gewonnen had was Dietenbach uit Duitsland. Ook zij hadden enkel van Velkonis I verloren voor we in de laatste trek tegen over elkaar stonden. Doordat we zeker waren van de finales werd er beslist om eens te voelen maar zeker niet te forceren. Dat zouden we in de finales wel doen. Om eerlijk te zijn hadden we weinig weerwerk geboden aan de Duitsers. Als vierde ging het sterke Oekraïense team mee door. Dit team had duidelijk al wat krachten verspeeld want hun laatste trek tegen het Letse Riga konden ze niet winnen maar op strafpunten vonden ze toch de weg naar de finales. In de halve finales stonden wij tegenover Dietenbach en Velkonis I tegen over Kijev sport. Sterk begonnen we met veel druk op de betere kant van het veld. De klappen van de Duitsers kwamen niet door en ze waren een beetje verrast door de druk die wij ontwikkelde. Voetje voor voetje

gingen we in achteruit. Trek 1 werd gewonnen tegen het Duits nationaal team. In trek 2 lieten ze er geen gras over groeien en wisten ze ons op de slipperige bodem geen kans te geven. De toss besliste over de kant van het terrein wat in ons nadeel uitdraaide. In trek 3 konden we nog iets meer weerwerk bieden maar de ondergrond was niet gemaakt om goed te kunnen blokken. We werden verwezen naar de bronzen finale tegen het Oekraïense team dat kansloos verloor van Velkonis. Zonder al te veel moeite wisten we onszelf op het podium te hijsen. Opdracht volbracht. Velkonis was een maatje te sterk voor Dietenbach en wist zo weerwraak te nemen op de verloren finale in de -720 kg klasse.

's Anderendaags genoten we van het avonturen park, de zee, het zwemparadijs en de schaatsbaan. Waarna we weer aan het eten mochten beginnen.

Conclusie: Ondanks het gewichtsnadeel draaide het goed in het team. De combinatie met lichte en zware heren was voor het eerst zo'n succes. Ook denken we dat de ondergrond een serieus nadeel was voor ons. Het verdedigende werk kreeg weinig kans wat voor een licht team het winnen niet makkelijker maakt. Desondanks hadden we veel power bij waar we de meeste ploegen het knap lastig mee konden maken.